

EN MODER

Erik Blomberg (1894-1965)

Först skymningen, då allt blir stumt,
en smula ro dig unnar,
men ännu dofta bröstet ljumt
av mjölk och mjuka munnar.

Nu ler du tyst bland tysta ting
i kvällens korta timmar,
du böjer nacken och en ring
av ljus kring håret glimmar.

Här är så långt från harpors brus
och heligt gyllne floder,
men lampan slår sitt varma ljus
omkring en jordisk moder.